

SAMÞYKKT

um takmörkun búfjárhalds og bann við lausagöngu búfjár í Reykjavík.

1. gr.

Markmið borgarstjórnar Reykjavíkur með samþykkt þessari er að tryggja sem best skipulag, stjórn og eftirlit með búfjárhaldi í Reykjavík með ákvæðum um vörsluskyldu og ábyrgð umráðamanna búfjárins.

Með búfé í samþykkt þessari er átt við alifugla, geitfé, hross, kanínur, loðdýr, nautgripi, sauðfé og svín.

Umhverfis- og heilbrigðisnefnd fer með eftirlit með framkvæmd samþykktar þessarar.

Heimilt er að ráða sérstakan vörslumann borgarlandsins eða að semja við einstaklinga, félög eða stofnanir um að annast vörsluna.

Búfjárefntirlitsmaður eða eftir atvikum sérstakur vörslumaður borgarlandsins annast framkvæmd samþykktarinnar í umboði umhverfis- og heilbrigðisnefndar.

2. gr.

Samþykkt þessi tekur til alls búfjárhalds í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur. Búfjárhald er óheimilt í Reykjavík nema þar sem sérstaklega er gert ráð fyrir því í skipulagi. Umhverfis- og heilbrigðisnefnd getur þó veitt leyfi til búfjárhalds á öðrum stöðum að fenginni umsögn skipulags- og byggingarsviðs og með þeim skilyrðum er greinir í samþykkt þessari.

Allt búfé, nema svín, alifuglar og loðdýr, skal greinilega merkt og skráð á nafn leyfiss-hafa.

3. gr.

Nú telur umhverfis- og heilbrigðisnefnd, að skilyrði til búfjárhalds séu fyrir hendi og getur hún þá veitt lögráða einstaklingi eða lögaðila leyfi til tiltekins tíma. Heimilt er að takmarka leyfi við ákveðinn búfjárfjölda.

4. gr.

Vörsluskylda er á öllu búfé allt árið og er búfjárhaldið að öllu leyti á ábyrgð umráðamanns búfjárins. Það er skilyrðislaus krafa um að hann ábyrgist að búfé í umsjá hans sé haldið innan afmarkaðs svæðis og gangi ekki laust utan þess, sbr. reglugerð nr. 59/2000 um vörslu búfjár.

Vörsluhólf skulu afmörkuð gripheldum girðingum og náttúrulegum farartálmum sem koma í veg fyrir frjálsa för búfjár og ber umráðamaður búfjárins ábyrgð á að svo sé.

Um kostnað við uppsetningu girðinga og viðhald fer eftir ákvæðum girðingalaga nr. 135/2001 og vegalaga nr. 45/1994, með síðari breytingum.

Prátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar er heimilt að sleppa sauðfé til sumarbeitar inn á sameiginlegt sumarbeitiland ofan vörslugirðingar sveitarfélaganna á höfuðborgarsvæðinu. Vörslugirðingin nær frá Laxá í Kjós um Stóra-Sauðafell, niður með Rjúpnagili, með Þingvallavegi að Leirvogsa, vestan Leirvogsvatns að Vatnsrétt, að Bringnalandi, milli Grímmannsfells og Háamels, að Hulduhóli, yfir Miðdalsheiði og Elliðakotsheiði að Suðurlandsvegi ofan Fossvalla. Þaðan um Fóelluvötn og Öldur, um Hellisheiði norðan Svínahrauns, að Kolviðarhóli, upp Hellisskarð, um Orustuhólshraun, að Hengladalaá og Hveragerðisgirðingu í Kömbum. Innan þessarar girðingar hefur beitarland jarðarinnar Fellsenda í Þingvallasveit verið girt af með girðingu sem liggur í suðurátt meðfram Kjósarskarðsvegi frá Grjótá, við afleggjara að Fellsenda að Þingvallavegi að norðanverðu. Þaðan liggur girðingin í vesturátt sunnan Litla-Sauðafells meðfram Þingvallavegi, að girðingu um höfuðborgarsvæðið vestan Bugðu. Þetta beitarland Fellsenda tilheyrir ekki sameiginlegu vörsluhólfi.

Um beitarnýtingu á þessu sameiginlega sumarbeitalandi fer eftir fjallskilasamþykkt fyrir Landnám Ingólfs Arnarsonar nr. 401/1996. Samtök sveitarfélaga á höfuðborgarsvæðinu bera ábyrgð á þessu sameiginlega vörsluhólfi.

Umhverfis- og heilbrigðisnefnd er heimilt að semja við tiltekna fjárbændur á lögbýlum um afnot af sérstökum beitarhólfum norðan Mosfellsbæjar, enda sé samið um afnotin til tiltekins tíma og viðkomandi fjárbændur hafi ekki upprekstrarrétt á Mosfellsheiði.

5. gr.

Forðast ber að gera afréttarfé ónæði svo sem með óþarfa akstri vélknúinna ökutækja utan vega.

6. gr.

Búfénað sem sleppur úr vörslu skal taka hvar sem til hans næst og færa í örugga vörslu, sem búfjárefniritilitsmaður, eða sérstakur vörslumaður sér um. Umráðamanni búfjárins skal tilkynnt um gripina eftir því sem unnt er og gert að sækja þá og greiða áfallinn kostnað, s.s. vegna tjóns sem gripirnir hafa valdið og kostnað við handsömun þeirra, fóðrun og hýsingu. Ef umráðamaður hefur ekki hirt um að sækja gripi eða greiða áfallinn kostnað innan 10 daga frá því að honum hefur verið tilkynnt um það þá er heimilt að afturkalla leyfi viðkomandi til búfjánhalds í Reykjavík. Um meðferð þess búfjár fer þá eftir 15. gr. fjallskilasamþykktar fyrir Landnám Ingólfs Arnarsonar nr. 401/1996.

Halda skal skrá um lausagöngufénað með sem gleggstum upplýsingum um einstaka gripi, svo sem um eigendur, mörk, númer og lit.

7. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum og fer um meðferð mála út af slíkum brotum að hætti opinberra mála.

Ef leyfishafi brýtur gegn skilyrðum leyfisveitingar eða ef búfjánhald stríðir gegn samþykkt þessari, lögum um búfjánhald o.fl. og reglugerðum settum samkvæmt þeim getur umhverfis- og heilbrigðisnefnd afturkallað leyfi viðkomandi til búfjánhalds í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur.

8. gr.

Telji einhver á rétt sinn hallað við framkvæmd á samþykkt þessari getur hann skotið málinu til umhverfis- og heilbrigðisnefndar. Ákvörðun umhverfis- og heilbrigðisnefndar Reykjavíkur má skjóta til borgarráðs.

9. gr.

Samþykkt þessi sem samþykkt hefur verið í borgarstjórn Reykjavíkur er sett með heimild í 5. gr. laga nr. 103/2002 um búfjánhald o.fl., staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi samþykkt nr. 461 frá 3. nóvember 1986 um búfjánhald í Reykjavík og auglýsing hreppsnefndar Kjalarneshrepps um bann við lausagöngu hrossa í Kjalarneshreppi frá 13. júní 1988.

Landbúnaðarráðuneytinu, 11. júní 2003.

F. h. r.

Guðmundur B. Helgason.

Atli Már Ingólfsson.